अथैका तस्य महिषी राज्ञः स्तनभरालसा ।
शिरीषमृदुमाराङ्गी क्रीडन्ती श्रममभ्यगात् ॥
सा जलैरभिषिञ्चन्तं राजानमसहा सती ।
अब्रवीन्मोदकैर्देव परिताडय मामिति ॥
5 तच्छ्रुत्वा मोदकान्राजा द्रुतमानाययत्तदा ।
ततो विहस्य सा राज्ञी पुनरेवमभाषत ॥
राजन्नवसरः को ऽत्र मोदकानां जलान्तरे ।
उदकैः सिञ्च मा त्वं मामित्युक्तं हि मया तव ॥
संधिमात्रं न जानासि माशब्दोदकशब्दयोः ।
10 न च प्रकरणं वेत्सि मूर्खस्त्वं कथमीदृशः ॥
इत्युक्तः स तया राज्ञ्या शब्दशास्त्रविदा नृपः ।
परिवारे हसत्यन्तर्लज्जाक्रान्तो झटित्यभूत् ॥
परित्यक्तजलक्रीडो वीतदर्पश्च तत्क्षणम् ।
जातावमानो निर्लक्ष्यः प्राविशन्निजमन्दिरम् ॥
15 ततश्चिन्तापरो मुह्यन्नाहारादिपराङ्मुखः ।
चित्रस्थ इव पृष्टो ऽपि नैव किं चिदभाषत ॥
पाण्डित्यं शरणं वा मे मृत्युर्वेति विचिन्तयन् ।
शयनीयपरिन्यस्तगात्रः संतापवानभूत् ॥
अकस्मादथ राज्ञस्तां दृष्ट्वावस्थां तथाविधाम् ।
20 किमेतदिति संभ्रान्तः सर्वः परिजनो ऽभवत् ॥
ततो ऽहं शर्ववर्मा च ज्ञातवन्तौ क्रमेण ताम् ।
अत्रान्तरे च स प्रायः पर्यहीयत वासरः ॥
प्रातरावामगच्छाव वासवेश्म महीपतेः ॥